

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ZMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

PERGALĖ

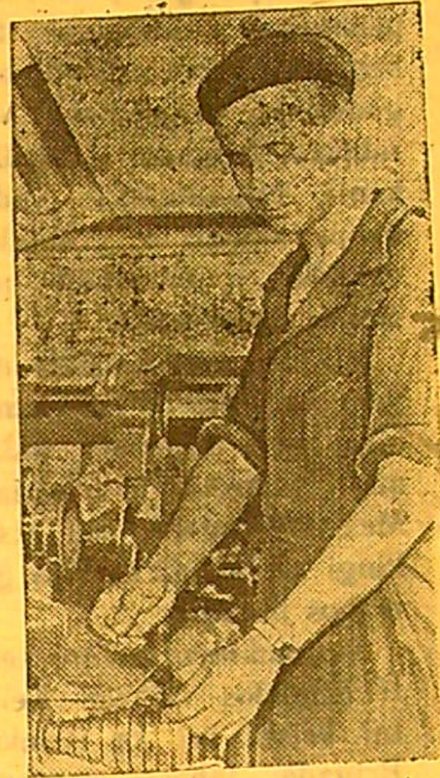
- 1. J. KUGELYTE. I brigadą atėjo šeimininkas — 2 psl.
2. A. SPAKAUSKAITE. Kaip mes platiname spaudą — 2 psl.
3. J. ALKSNYTĖ. Senatvė nenugali — 3 psl.
4. Tarptautinė apžvalga — 4 psl.

Nupynė pabaigtuvių vainiką

Karštas darbmetis mūsų brigados žemdirbiams. Šiandienomis ant daugelio namų durų kaboją spynos, nes visi šeimos nariai buvo išėję kirsti rugių. Žiemkenčiai buvo kertami dviem javaplovėmis bei rankiniais dalgiais. Viršydavo dienos normas kertamųjų mašinų vairuotojai Adomas Stankevičius ir Ivanas Bieļovas. Nuoširdžiai padirbėjo pėdų rišėjos Ksenija ir Jefrosinija Burlakovos, Ana Stankevič. Atėjo į pagalbą kolūkiams moksleiviai A. Ragozinas, B. Rudakovas, D. Uchrenovičius bei kiti. Vakar mūsų brigados žemdirbiai užbaigė nukirsti visus 35 hektarus žiemkenčių, nupynė pabaigtuvių vainiką. Brigados linų augintojai pradėjo rauti linus. Per pirmąją dieną naurata 35 arai „šiaurės šilko“. E. RAGOZINAS „Lenino atminimo“ kolūkio II brigados brigadininkas

Garbinga žemdirbių pareiga

Kiekvienais metais mūsų artelės nariai deda daug pastangų, kad visas kolūkyje išaugintas derlius būtų nuimtas be nuostolių. Darbo sėkmę nulemia tinkama organizacija, našus kolūkiečių darbas. Mūsų brigadininkai patyrę, dirba jau nebe pirmus metus. Jie apskaičiavo darbo jėgą, reikiama ją paskirstė ir, reikia pasakyti, rugiapiūtė kolūkyje vyksta neblogai. Štai, pavyzdžiui, pirmieji išėjo į laukus V laukininkystės brigados kolūkiečiai. Nuo pat pirmųjų dienų šioje brigadoje žiemkenčius kerta keturiomis mašinomis ir vienu traktoriumi. Po dvi-tris mašinas, nuimant rugius panaudoja ir likusios keturios laukininkystės brigados. Sparčiai ir kokybiškai dirba kertamųjų mašinistai Gintautas Tureikis, Justinas Jasinskas, Kazys Sinica, Petras Dainys ir kiti. Kasdien jų vairuojamos mašinos nukerta po 4—4,5 ha rugių. Ne vien mašinistai pasižymi darbe. Našiai dirba pėdų rišėjos Vanda Radzevičiūtė, Adelė Dainienė, gubų statytojai Jurgis Norkūnas, Dmitrijus Lizunovas.

Netrukus į rikiuotę stos Panevėžio kabelinių dirbinių gamykla. Cia dabar vyksta paskutiniai įrengimų išbandymai. Nuotraukoje: laidų tempėjas komjaunuolis A. Pakarklis laidų tempimo metu. S. Sapkos (ELTOS) nuotr.

„Garbingo darbo“ kolūkis atsilieka nuimant javus ir, žinoma, turi derliaus nuostolius.

Stai kas ten blogai. Pirmomis dienomis nebuvo išnaudota ir pusė turimų galimimų. Tris dienas organizaciniai nesklandumai trukdė rugiapiūtei. Pirmą dieną kolūkiečiai pradėjo kirsti rugius. Trečioje brigadoje prie kniburikiškių vienkiemio mašinistas Viktoras Umbras išvarė pirmas pradalgas. Rinkti rugius ir statyti juos į gubas atėjo 7 žmonės. Dirbo nerangiai. Vakare brigadininkas Jonas Zegys apmattavo nupiautą plotą. Mašinistas Viktoras Umbras

Ką jūs šnarate, tankūs rugiai?..

RIMTOS KLAIDOS RUGIAPIŪTEJE „GARBINGO DARBO“ KOLOKYJE

neišpildė normos. Nebuvo kuo pasigirti ir rišėjoms. Visi pasitarė ir nutarė pradėti darbą anksčiau, baigti vėliau, o pietų metu pailsėti. Antra diena. Atvyko Aleksas Umbras su antra kertamąja. Prisidėjo ir rinkėjų. Dabar jau dirbo 24 žmonės. Pavaikare atvyko kolūkio pirmininkė Vasiljeva. Ji net aiktelėjo: „Dviem mašinomis taip mažai nukirsta? Gal nesisekė?“. „Ne, sekėsi“, — atsako jauna mergina Nijolė Butkevičiūtė. — „Tai kas gi trukdo dirbti?“ — „Ežeras“, — juokdamas

atsako kitos merginos. „Sutrinkama. Reikia, daug maudėtės?“ — „Maudėmės, prisipažino vyrai. „Mes mažai padarėme, o štai kiti ir visai neatėjo. Antai, traktorininkai Aleksandras Vasiljevas ir Kirjanas Grigorjevas nuėjo uždarbiauti — kažkam piauti šieną. Kodėl negali išeiti į rugiapiūtę apskaitininkė Vlada Filipavičiūtė, sandėlininkas Romualdas Ragauskas, kultūros namų darbuotojai Georgijus Žarnas ir Černiauskaitė?“ — minėjo vis naujas ir naujas pavardes ir pirmininkė vos spėjo užsirašyti. Atsirado II žmonių, neskaitant stovybinės brigados narių. Vasiljeva pažadėjo visus atsitišti į rugių lauką. Ji pasakė, kad rytoj atvažiuos trečia kertamoji.

Neišpildė vis dėlto neišsivystė kaip reikiant. Per tris dienas nenukirsta nė penktadalis rugių. Derliaus nuėmimo darbai uždelsiami. O rugiai pučiant vėjeliui siūbuoja. Linksta varpos, barstydamos žemėn brandžius grūdus. Šnara, nesulaukdamos nedovanotinai besivėluojančių piovėjų. S. Nikolskis

NEUŽDELSTI RAŽIENŲ SKUTIMO

Ražienų skutimas nuėmus grūdines kultūras yra svarbi priemonė žemės ūkio kultūrų derlingumui kelti. Dėnuvos bandymų stoties trejų metų vidutiniais duomenimis, nuskustose ir iš rudens suartose dirvose pasėtos avižos davė 2.2 cnt didesnį derlių iš hektaro palyginus su tais plotais, kuriuose ražienos nebuvo skustos.

mas juose ne tik maisto medžiagų kaupimas, bet jie priverčiami eikvoti maisto medžiagų atsargas naujiems ūgiams išleisti.

Siekiant padidinti laukų derlingumą, Kalvarijos rajono „Tarybų Lietuvos“, „Vagos“, „Tarybinio artojo“, „Komunizmo aušros“ ir eilėje kitų kolūkių kartu su derliaus nuėmimu atliekamas ir ražienų skutimas.

Kovojant su šakniastiebinėmis piktžolėmis rekomenduojama skusti ražienas verstuviniu skutiku tokiu gilumu, kokiame yra išsidėstę dauguma šakniastiebių. Po to lėkštinėmis akėčiomis supiaustomi išversti į paviršių šakniastiebiai. Kai kiekvienas šakniastiebio gabaliukas išleidžia ūgius, tada laukas giliai suariamas plūgu su priešplūgiu. Taip užartos šios piktžolės per žiemą žūva. Be to, nuskustose plotuose sukaupiama daugiau drėgmės, pagerinama oro pykaita ir tuo pačiu pagerėja mikrobiologinių procesų veikla. Tai paspartina dirvoje esančių organinių liekanų skaidymąsi

Ražienų skutimas kaip agropriemonė yra paviršutinio dirvos sluoksnio įdirbimas skutikais 4—8 cm gylyje. Skutant ražienas

limo didesnis plotas ražienoms skusti. Ražienų skutimui panaudoti turimus lėkštinius ir verstuvinius skutikus prie traktorių „Bielorusj“ ir „DT-24“. Skutant lėkštiniais skutikais reikia nustatyti lėkštes tokiu kampu, kad dirvos sluoksnis būtų apverčiamas. Galima panaudoti ir traktorių „DT-14“ prikabinant prie jo dvivagį plūgą. Be to, šiems darbams reikia panaudoti nuo kitų darbų laisvus arklis. Kolūkių ir tarybinųjų ūkių vadovams, žemės ūkio specialistams šiais metais būtina organizuoti, kad viuose grūdinių kultūrų plotuose, kuriuose nėra įsėta daugiametės žolės, būtų nuskustos ražienos tuojau pat nuėmus derlių. Žemės ūkio ministerija

Atsitikimas Danilovo turguje

Vakar, 7 valandą ryto prie Danilovo turgaus centrinio įėjimo atsitiko šitoks įvykis. Cia pasirodė JAV viceprezidentas ponas Niksonas su jį lydinciu asmenų grupe. Miniore amerikiečiai pastebėjo žmogų baltu chalatu ir pašaukė jį. Tai buvo turgaus mėsos kontrolės stoties svėrėjas Vasilijus Smachtinas. Ponas Niksonas paklausė kuo jis dirba, o po to kažką tarė greta stovinčiam amerikiečiui. Tas išėmė iš pinigines šimto rublių banknotą ir pasiūlė Smachtinui. Ponas Niksonas tarė: „Paimkite“. Svėrėją Amachtiną labai nu-

I. ALEKSANDROVAS (Liepos 25 d., „Pravda“).

Partijos gyvenimas

I brigadą atėjo šeimininkas

„Tarybinio artojo“ kolūkio pirminės partinės organizacijos susirinkime gyvai buvo svarstomi laukų darbų eigos klausimai. Daugiausiai kalbų ir ginčų buvo dėl penktosios laukininkystės brigados, vadovaujamos brigadininko Grigorijaus Vorobjovo. Brigada — atsiliokanti, brigadininkas vadovauja blogai, o į kolūkio valdybos ir komunistų pastabas nereaguoja.

— Taip toliau tęstis negali. Argi artelėj nėra žmonių, kurie sugebėtų tinkamai vadovauti brigadai? Mes, komunistai, juk atsakingi už padėtį kolūkio gamybos baruose.

Susirinkimas nutarė keisti brigados vadovą. Keisti tai keisti, bet ką išrinkti? Brigada labai atsilikusi, drausmė pašlijusi. Ne kiekvienas pajėgs susitvarkyti, išvesti brigadą iš atsilikimo, ne kiekvienas sutiks.

— Vaitkevičių pastatyt brigadininkul Komunistą. Jis sugebės, neapvils, — po minutės tylėjimo iškart pasiūlė keli balsai.

Kolūkio revizijos komisijos pirmininkas komunistas Jonas Vaitkevičius — vidutinio amžiaus, gilių rimtų akių žmogus — susijaudinęs kurį laiką tylėjo.

— Pagalvok, kam prieš-

gu atveju patikėti vadovavimą penktai brigadai? Juk tik ką pats kalbėjai, jog reikalai tenai blogi, — ėmė kalbėti jam komunistai.

— Kalbėjau, — Vaitkevičius pakilo ir minutę susimąstęs žiūrėjo pro langą.

— Draugai, komunistai, — pagaliau prašneko Vaitkevičius, — aš neatsakiau į jūsų pasiūlymą iš karto, bet negalvokit, kad bijaisi atsakingesnio darbo... Ką gi, nors lauko darbuose neblogo uždirbu ir dar revizijos komisijos pirmininko pareigas einu, bet aš — komunistas ir suprantu, kad reikia eiti į sunkiausias gamybos barus. Aš, žinoma, nelaukiau, kad mane brigadininku... O jei patikite man šias pareigas, dirbsiu, kaip liepia komunisto sąžinė.

Komunistą Joną Vaitkevičių kolūkio partinė organizacija pasiūlė brigadininku neatsitiktinai. Vaitkevičius — sumanus, darbštus žemdirbys, pareižingas komunistas, reiklus revizijos komisijos pirmininkas. Reiškia, jis gali būti ir geru brigadininku.

Kada kolūkio valdyba Vaitkevičių patvirtino brigadininku, jis tuojau pat ėmėsi darbo. Brigadoje buvo

sutvarkyti klijimai pašarams krauti, organizuotai užbaigta šienapiūtė. Dabartiniu metu brigada piūna rugius. Artimiausiomis dienomis rugiapiūtė numatoma baigti. Nedaug praėjo laiko, kai Jonas Vaitkevičius dirba naujose pareigose, tačiau brigadoje jau jaučiama, kad yra tikras šeimininkas.

Didelį dėmesį komunistų auklėjimui skiria šios žemės ūkio artelės partinė organizacija. Joje išaugę komunistai pateisina savo vardą ir kolūkiečių lūkesčius. Teisingai daro partinė organizacija, siūsdama savo narius į tokį gamybos barą, dėl kurio kolūkis atsilieka. Taip partinė organizacija prieš kurį laiką pasiuntė dirbti brigadininku komunistą A. Dubnikovą. Dabar jo vadovaujama brigada — geriausia kolūkyje.

Ketviri metai vadovauja partinei organizacijai komunistas T. Satrovas. Neseniai „Tarybinio artojo“ kolūkio partinės organizacijos susirinkimas pasiūlė Satrovą galvijų fermos vedėju.

Didelę įtaką daro kolūkio partinė organizacija kolūkio gamybai, auklėja žmones, vadovauja jiems.

J. Kugelytė

Komunistai atsakingi

(Pastabos iš partinio susirinkimo)

Darbo žmogų reikia pažinti, reikia žadinti jame kūrybines jėgas, auklėti geras savybes, o taip pat ir mokytis iš jo — tokie reikalavimai keliami kolūkių partinėms organizacijoms.

Apie tai ir buvo kalbama neseniai įvykusiame „Pažangos“ kolūkyje atvirame partiniame susirinkime. Tame susirinkime buvo išskelti nedžiuginantys faktai.

Lektoriai — namisėdos

Siomis deinomis kiekvienoje iš trijų laukininkystės brigadų prie derliaus nuėmimo dirba po 30 žmonių. Savaiame suprantama, kad laisvą valandėlę žmonėms norisi sužinoti kitų žemdirbių patyrimą, išgirsti mūsų šalies ir užsienio naujienas.

Neatsitiktinos kai kurių kolūkiečių pastabos, jog būtų ne pro šalį pakviesti į brigadą lektorių arba agitatorių. Deja, agitkolektyvas, kuriam vadovauja Vytautas Miškinis, kurčias jų kalboms.

Ne geresnė padėtis ir kolūkio lektorių grupėje, kuriai vadovauja vietos mokyklos mokytojas Sutas. Keistai skamba jo atsakymas, kad, girdi, laukuose, brigadoje jis nemo-

ka skaityti paskaitos, kad šnekėti su žmonėmis jis gali tik salėje.

Kieno laikraštis?

Sieninė spauda turi visų pirma kelti aikštėn esamus trūkumus. Juo mažesnis laikraščio vaidmuo, tuo dažniau pasireiškia darbo drausmės pažeidimai, neūkiškumas, girtavimas. Blo-

Susirinkimo dalyviai nematė sienlaikraščio įprastose vietose. Jis dar su žiemės naujienomis gulį kažkur bibliotekoje. Tai — partinės organizacijos apsilaidimas. Sienlaikraščio redkolegija jau seniai iširo, o jos sąstato atnaujinimu niekas nesusirūpino. Kolūkio valdybos nariai tvirtina, jog tai jų organas, apylinkės Tarybos darbuotojai su tuo nesutinka ir laiko sienlaikraštį savo organu. Abeji ginčijasi, o sienlaikraštis tuo tarpu taip ir neleidžiamas. Kam gi tada tas tuščias ginčas? Išleisk operatyviai naujus numerius, ir tu bus įrodyta tavo teisė į laikraštį.

Ugdyti pamalną

Kolūkyje daug jaunimo. Subūrus jį į vieną tvirtą kolektyvą, vadovaujant komjaunimo organizacijai, jaunimas galėtų daug ką padaryti. Deja, šiuo atvil-

giu komjaunimo organizacija neįvykdo jai keliamų uždavinių. Negalima paslėpti to fakto, jog paskutiniu metu labai apleistas kultūrinis-masinis darbas. Apie sporto aikštelės įrengimą daug kalbama, o konkrečiai nieko nedaroma. Kolūkio vadovai sutinka padėti komjaunuoliams pinigais. Reikalinga tik komjaunuolių iniciatyva. Nėra ko slėpti, be artelės pirmininko, mažai kas galvoja apie jaunimo likimą. O juk nusigręžti nuo jaunimo — reiškia, nusigręžti nuo kolūkio ateities.

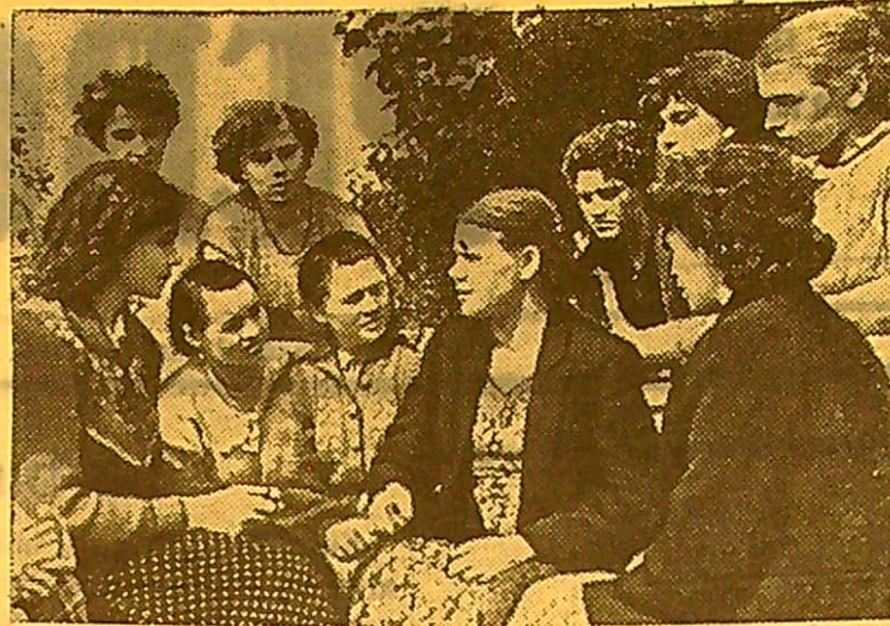
S. Tichomirovas
LKP rajono komiteto
instruktorius

Linų augintojai — pirmūnai

ROVNO SRITIS. Sarnensko rajono Kalinino vardo kolūkio linų augintojų grandžiaiai jau 10 metų kaip vadovauja grandininkė E. Zabčik. Praėjusiais metais grandis išaugino po 11,7 cent pūšto ir po 8 cent sėmenų iš kiekvieno hektaro. Šiemet kolūkiečiai kovoja už dar gausesnį derlių. Linai auga puikiai, siekia daugiau kaip metrą aukščio.

Nuotraukoje: grandininkė E. Zabčik (vidury) su jaunaisiais linų augintojais. A. Platonovo nuotr. (TASS).

Žodis suteikiamas komjaunimo veteranams

Prieš metus mūsų laikraštyje buvo pirmą kartą išspausdinta medžiaga apie Polivarko pagrindinės komjaunimo organizacijos veiklą. Tada redakcija pradėjo ieškoti išlikusių gyvų organizacijos narių. Dalis buvusių komjaunuolių pagrindininkų atsiliepė į mūsų užklausimus. Kai kurie iš veteranų dalyvavo Degučiuose pastatyto obelisko žuvusiems nuo fašistinių budelių rankų komjaunuoliams atidengime.

Gautųjų laiškų tarpe buvo ir L. K. Novikovo, gyvenusio dar Pabradės rajone, laiškas. Jo eilutės dar kartą lyloja, jog sunkiaisiais smetininės valdžios priespaudos metais viename iš mūsų rajono kaimų egzistavo kovinga komjaunimo organizacija.

☆☆☆

Mane priėmė į komjaunimą 1937 metais, kai turėjau 17 metų. Prisimenu, tai įvyko pogrindžio partinės kuopelės nario Nasyrevo namuose. Dalyvavo vyresnieji draugai Pupeikis, Sikašiovas, M. Novikovas, o šalia jų, žvelgdami į mane pilnais pasitikėjimo ir vilties žvilgsniais, sėdėjo komjaunuoliai Kožanovas, Korotkovas. Priimdami mane į savo šeimą, jie giliai

tikėjo manimi. Ir žinoma, tik niekšas galėtų, kad ir trumpai valandėlei, užmiršti draugų rodomą pasitikėjimą.

Bėgo laikas. Man pavadavo nežymius, kaip tada atrodė, bet pavojingus darbus. Vykdamas juos, svarbiausia buvo — atsargumas, nuovoka, atsidaivimas savo pareigai, valios įtempimas.

Dabar sunku prisiminti,

KALININO SRITIS. Višnevolocko tekstilinės Valentinos Gaganos pavyzdys randa vis daugiau pasekėjų Kalinino ekonominio rajono įmonėse. Sekdami Gaganova, virš dviejų šimtų brigadininkų perėjo iš pirmaujančių brigadų į atsiliekančias.

Jau dabar anksčiau atsiliekančios Višnevolocko tekstilės kombinato brigados davė virš plano šimtą tonų verpalų ir 200 tūkstančių metrų neblatintos drobės.

Nuotraukoje: po pamainos Valentina Gaganova kalbasi su savo brigados nariais apie darbo rezultatus.

N. Čemovo nuotr. (TASS).

smulkmenas, atskirus epizodus. Tačiau kai kurie atsitikimai išliko atmintyje. 1938 metų Gegužės Pirmosios išvakarėse man ir komjaunimo organizacijos nariui Sorokinui įteikė lapelius (žinoma, revoliucinio). Juos reikėjo išlipinti. Buvo didelė rizika, nes jeigu policija pagautų mus su tomomis proklamacijomis, būtų buvę riesta. Užduotį įvykdėme nakties metu. Iš ryto valstiečiai skaitė tiesos žodį, apie perskaitytą pasakodami viens kitam.

Man taip pat teko rinkti produktus Zarasuose kalėjusiems komunistams.

L. Novikovas

Kaip mes platiname spaudą

Teko ne kartą girdėti nusiskundžiant ne vienos rajono ryšių įstaigos darbuotojus, kad sunkiai vyksta spaudos platinimas. Taip anksčiau buvo ir mūsų ryšių skyriuje. Tuo tarpu šiemet nebuvo nė vieno mėnesio, kad neįvykdytumė spaudos platinimo plano.

Kiekvieną dieną iš ryšių skyriaus, aptarnaujančio M. Melnikaitės vardo kolūkio narius, laiškanėšiai išneša po 260—270 laikraščius, nemažai žurnalų. Kolūkiečiai pamėgo tarybinę spaudą, ją mieliai prenumeruoja. Nemažai yra kolūkiečių kaip Antanas Juodka, Adolfas Stankevičius, Mykolas Sin-

kevičius ir eilė kitų, kurie prenumeruojasi po kelis laikraščius.

Mano nuomone, prie to ypač daug prisidėjo spaudos pristatymas prenumeratoriams laiku. Kolūkyje dirba trys laiškanėšiai. Jie ne tik pristato korespondenciją, bet ir pasikalba su prenumeratoriais, juos sudomina, papasakodami apie svarbesnę, įdomesnę spausdinamą medžiagą. Kaip geriausias laiškanėšius reikia pažymėti Ruškulytę, Chmieliauskaitę.

Kas svarbiausia, spaudos platinimu pas mus rūpinasi ne vien ryšių darbuotojai, bet ir kolūkio partinė

organizacija, aktyvas. Štai partinės organizacijos sekretorius drg. Malakauskas, kolūkio pirmininkas drg. Leonovas, bibliotekos vedėja drg. Aleksiejeva nepraleidžia progos pasikalbėti su kolūkiečiais apie tarybinę spaudą.

Mes rūpinamės spaudos platinimu visą laiką. Prsidėjo naujas mėnuo — jau renkame prenumeratorų sąrašą mėnesiui.

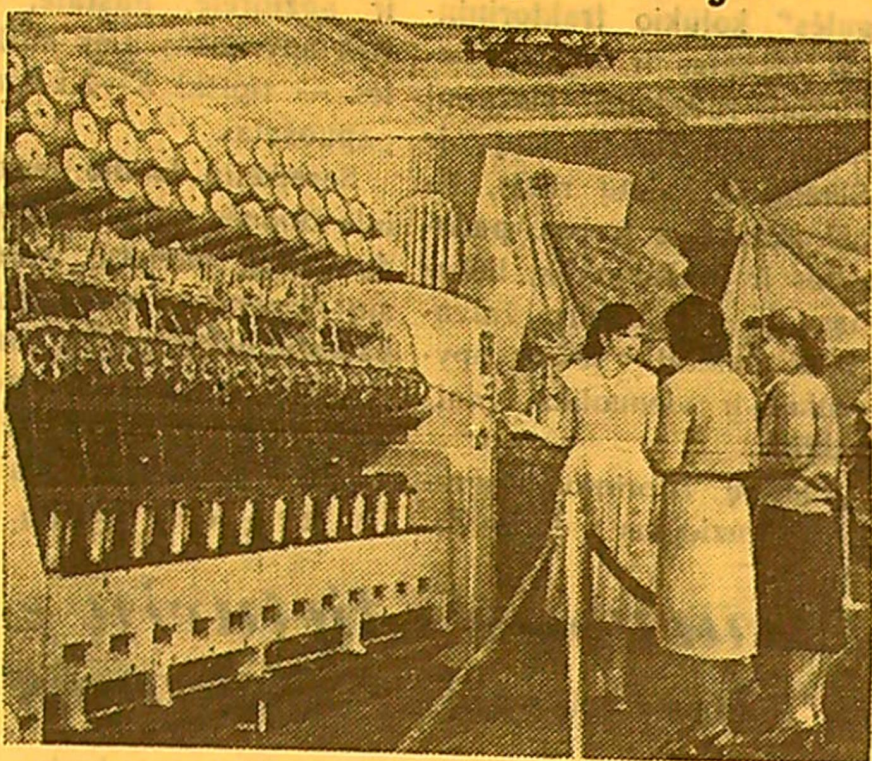
Kalbant apie pasiekimus, tenka paminėti ir trūkumus. Kolūkio pirminė komjaunimo organizacija turėtų nuveikti didelį darbą platinant spaudą, tačiau šiemet ji dar neišplatino nė vieno egzemplioriaus.

Gerai būtų, kad kolūkio valdyba už gerą darbą praktikuotų laiškanėšiams kokias nors paskatinimo priemones. Pavyzdžiui, už sistemingą spaudos platinimo plano įvykdymą kartas nuo karto juos premijuotų.

Kartu su kolūkio partine organizacija ir apylinkės Taryba pasieksime, kad kiekvienas kolūkiečio kiemams gautų laikraščius bei žurnalus.

A. Spakauskaitė
Smalvų ryšių skyriaus
viršininkas

TSRS liaudies ūkio laimėjimų parodoje

MASKVA. TSRS Liaudies ūkio pasiekimų parodoje. Vienoje iš paviljono „Medvilnė ir lininė pramonė“ salėje, kur eksponuojamos linų apdirbimo mašinos. Lankytojai susipažįsta su centrinėje verpimo mašina „PC-108-D“, kuri gamina verpalus iš luobinio pluošto.

O. Ivanovo nuotr. (TASS).

Laukus laisto mašinomis

Trigubai padidėjo Tarybų valdžios metais laistomųjų žemių plotai mūsų šalyje. Šių metų pradžioje Tarybų Sąjungoje buvo 12,3 milijono hektarų žemių su drėkinimo sistemomis. Laukams drėkinti pagaminti sudėtingi inžinieriniai įrenginiai. Vandens ūkio mokslininkai ir inžinieriai atkakliai tobulina, mechanizuoja ir automatizuoja laistymo darbus. Daugelis konstruktorių sukonstruavo mašinas, sukeliančias dirbtinį lietų, kuris tolygiai sudrėkina laukus. Kelios tokios mašinos ir įrenginiai eksponuojami TSRS liaudies ūkio laimėjimų parodoje. Jos puikios konstrukcijos ir pajėgumo, ir visos jos bus pritaikytos įvairiomis Tarybų Sąjungos gamtinėmis sąlygomis. Mašina „DDA-100M“ parodė puikius rezultatus laistant

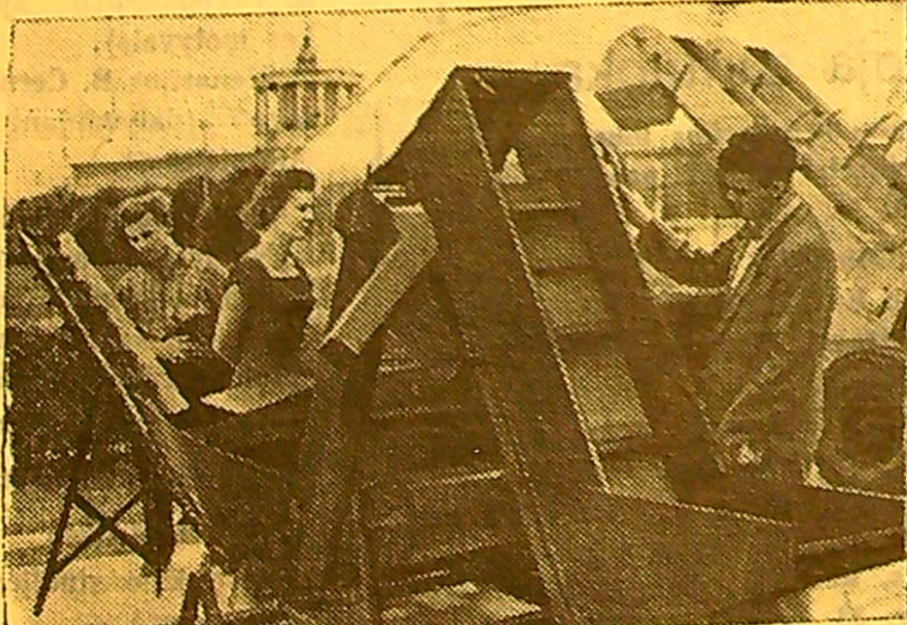
visas žemės ūkio kultūras įvairiose šalies gamtinėse zonose. Traktorius šią mašiną traukia išilgai atviro kanalo, ir ji išpurškia per sekundę galingą šimto litrų vandens srovę, kurios plotis 120 metrų. Mašiną aptarnauja du žmonės. Per pamainą sudrėkinama apie 8 hektarus laukų.

„Vandens ūkio ir kaimo hidroelektrinių“ paviljono lankytojai labai domisi laistomąja mašina „DM-200“. Ši mašina jau dirba viena Magnitogorsko priemiesčio tarybinių ūkių. Ji ima vandenį iš uždarytų kanalų. Per dvi pamainas vienu agregatu galima sudrėkinti 34 hektarus, sunaudojant kiekvienam hektarui 350 kubinių metrų vandens. Parodoje eksponuojamos ir kitos drėkinimo mašinos.

(TASS-ELTA).

MASKVOJE, TSRS liaudies ūkio laimėjimų parodoje demonstruojama kukurūzų burbuolių kuliavimo mašina „MKP-3“. Per valandą ji gali iškultūti 3 tonas burbuolių. Mašinos svoris — 490 kg.

V. Sobolevo nuotr. (TASS).

Iš vietinių statybinių medžiagų

RAMYGALA. (ELTA). tos iš šlakbetonio ir kaina „Pažangos“ kolūkyje pirmo kolūkiui apie 37 tūkst. duota naudoti 150 vietų tančius rublių. Kiaulidė kiaulidė. Patalpos pastaty- elektrifikuota.

Senatvė nenugali

SEPTYNMĖČIO
2 MONE S

Ne tie jau metai Vincui Baltakiui, kada įsispyręs pečiais lengvai kilnojo prikrauto šieną ar rugių pėdų vežimo užpakalį arba nesusistodamas atsikvėpti išvartydavo ilgiausią pradalgį. Apleidžia jau jėgos, dingsta po truputį energija, tačiau senukas nesisenina pirma laiko.

— Aš jums, snargliai, dar nepasiduosiu taip greitai ir lengvai, — mėgsta pajaukauti Baltakys su jaunuimu ir tuo pačiu pamokyti: — Štai, jūs plėšiat jėga, o dirbt reikia protu. Tiesa, ir aš jaunystėj buvau nenuorama...

Senukas Vincas Baltakys tikrai darbštus žmogus. Nors jam jau apie septyniadesimt metų, tačiau jo darbdienų knygutėje apie pusantro šimto darbdienų. Visi jie išdirbti tik lauko darbuose. Žinoma, tokiuose metuose tai nėra lengva. Kada brigados kolūkiečiai jam ima kalbėti: girdi, Baltakys, ar ne laikas tau ilsėtis, kam laužyti senus kaulus, vaikai juk galį išlaikyti, Vincas Baltakys įsižeidžia:

— Vaikai? Negaliu skystis, jie manęs neatsisako, padeda. Tačiau aš dar ne tiek silpnas, kad ant pečiaus gulėčiau. Gėda. Visi dirbs, prakaitą šluos-

tys, o aš saulytėje kaitinsiuos?

Darbščiu, linksnų senuku patenkinti kolūkiečiai ir „Aukštaičio“ kolūkio pirmos laukininkystės brigados brigadininkas Bronius Garnelis. Baltakys turi gana didelę ūkininkavimo praktiką, todėl brigadininkas pasitaria su juo, domisi jo pasiūlymais. Pavyzdžiui, kad ir dabar, prasidėjus kolūkyje rugiapiūtei, senukas brigadininkui labai padeda. Žmonių brigadoje ne taip jau daug, o darbų užtenka. Pastebėjo Vincas Baltakys, jog pėdus statyti į gubas brigadininkas paskyrė paauglius ir tuojau prie jo.

— Žinai, Broniau, — ėmė dėstyti jis savo mintis, — prie gubų statymo reikia ir rimto žmogaus, kuriam jau ne kartą teko jas statyti. O tai sumes kaip papuolė... Pakils vėjas, ir gulės gubos. Kepurės gubai jį taip pat geros neuždės. Su oru sandėrio gi nesudarysi, ims ir pradės lyti.

— Bet ką gi paskirti? Visi užimti, — ir brigadininkas klausiamai sužiūro į senuką. — Gal tu, tėve, pavadovautum?

— Matai, o jau buvai pamiršęs apie Baltakį, — patenkintas nusišypsojo Vincas Baltakys. — Anksti senini... Negerai taip, bri-

gadininke.

— O aš galvoju, kur jau ten jūsų metuos... Toks karštis, — sumišo Bronius Garnelis.

Dabar kasdien rikiuojasi naujos gubos, kurių statymui vadovauja senukas Vincas Baltakys. Marškiniai ant jo nugaros šlapi nuo prakaito, retkarčiais jis neilgam sėsteli atsikvėpti, tačiau senukas patenkintas. Jis — tarp žmonių; kiek dar yra jėgų — atiduoda jas kolūkiui.

J. Alksnytė

Tokioje kaitroje — su kailiniais

„Pirmūno“ kolūkio III brigadoje dabar ganosi apie 50 avių bei ėriukų. Jos nors ir ne žmonės, bet jausti sugeba. Brigadininkas St. Paurys dejuoja, kad kaitra lenkia prie žemės ir vasarą, ir jį patį, o avys — gyvaliai kuklūs: triukšmo didelio nekalia, tačiau ir jų kantrybė turi ribas. Karštomis dienomis brigadininkas vilki plo-

nais marškinėliais, jau daug mėnesių praėjo nuo to laiko, kai jis numetė nuo pečių šiltus kailinius, gi jo brigados avys ir liepos mėnesio pabaigoje tebevaikšto įvilktos į tuos pačius praėjusios žiemos kailinius. Dar blogiau, vilnos nebeauga, o avims tik karštį tenka kęsti. Todėl avys ir nutarė: „Neatsimam“ brigadininkas jam priklausančių mūsų vilnų — šeršimės! Kaip jos tarė, taip ir daro. Kai kurios avys iki šiol nekirtos pradėjo plikti.

Brigadininke drg. Paurys, paskaičiuokite, kiek turėsite išlaidų augindami avis ir palyginkite jas su pajamomis, kurias gausite iš nupluktųjų avių.

D. Jaunelis

BUHALTERIJA NUSISKAIČIAVO...

Siekiant nustatyti, kokia vieno ar kito žemės ūkio produkto savikaina, būtina visų pirma apskaičiuoti, kiek tam reikalui įdėta darbo sąnaudų, vesti tikslią apskaitą. Kolūkiečių darbo aktyvumas, kaip taisyklė, apskaitomas išdirbtų darbdienų skaičiumi. Bet tas dar neparodo, kiek kolūkiečiai sugaišo laiko gaminant tą ar kitą produkciją. Todėl kolūkio buhalterijai būtina darbdienų apskaitos žiniaraščiuose nurodyti ir darbo dienų skaičių. Deja, tas dalykas nepraktikuojamas Kalinino vardo kolūkyje. Ten darbdienų apskaitos žiniaraščiuose nenurodoma, kokiuose darbuose dalyvavo kolūkietis, reiškia, negalima bus apskaičiuoti, kokias kultūras auginant sunaudota daugiau darbdienų, kokias mažiau. Nenurodomas ir kolūkiečių dirbtų dienų skaičius, ko išdavoje neapibendrinamas kolūkiečių darbo aktyvumas.

Siekiant nustatyti savikainą, labai svarbu apskaičiuoti, kaip panaudojami arkliai atskirose visuomeninės gamybos šakose, kaip antai, laukininkystėje, gyvulininkystėje ir pan.

Atliktų darbų ir darba-

dienų sunaudojimo apskaitos knygoje įrašai daromi tik metų pabaigoje, kas atima galimybę metų bėgyje kontroliuoti darbdienų naudojimą atskirose gamybos šakose.

Siekiant mažinti produkcijos savikainą, būtina griežta produkcijos panaudojimo kontrolė. Deja, ir to šiame kolūkyje stinga. Pateiksime faktus. Pagal buhalterijos davinius per šių metų šešius mėnesius vidutiniškai vienam veršeliui sugirdyta po 401 litrą pieno, o paršeliui — 89 litrai. Skaičiai tikrai neįtikėtini. Buhalterija nusiskaičiavo todėl, kad pienas gyvulių prieaugliui girdyti skiriamas be valdybos potvarkių, neprisilaikant šėrimo normų.

Nepaisant to, kad fermoms yra išskirtas apskaitininkas, pirminė apskaita ten tebėra labai apleista. Pirminiai dokumentai sudaromi pavėluotai, netiksliai. Gyvuliai į paruošų punktus siunčiami nesudarius gyvulių siuntimo žiniaraščių, prieš siunčiant jie nesveriami bei neperkainuojami, gyvulių išlaidavimui valdybos potvarkiai nerasomi. Dėl viso to kolūkio buhalterija laiku neparodo įvykusių operacijų arba parodo jas

tik dalinai. Pavyzdžiui, 17-oje sąskaitoje „kreditas“ gavosi didesnis už „debitą“ realizavus dvylika kiaulių. Tas reiškia, kad buhalterija anksčiau sužino pajamas ir tik vėliau — pajamų šaltinį.

Pasitaiko, kad buhalterijoje neužpajamuojama dalis pagamintos produkcijos arba jos perdirtų produktų. Antai, liko neužpajamuota 53 cent linų šiaudelių bei 87 cent linų pluošto.

Artelėje ypač blogai organizuota degalų bei tepalų apskaita.

Išskyrus II brigadą, visi kiti brigadininkai visiškai neveda pašarų ir sėklų išlaidavimo žiniaraščių. Tuo būdu buhalterija apskaito brigadininkų atsakomybės tonas pašarų bei sėklų, kurių daugelio faktiškai net nėra.

Kolūkio pirmininkas drg. Svidinskas ir buhalteris drg. Guogis gerai mato, jog jų kolūkyje apskaita organizuota labai blogai, deja, priemonių jai pagerinti iki šiol nesiima.

S. Bagdonavičius
RVK žemės ūkio inspekcijos vyr. ekonomistas-revizorius

Naujos knygos

Gvirka, Petras. RASTAI. 8 tomai. T. 4. Frank Kruk arba graborius Lietuvoje. T. 2. V., Valst. grož. lit. 1-kl., 1959. 335 p. su iliustr. 10.000 egz. Rb. 6,00.

Is lietuvių kultūros istorijos. T. 2. V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1959. 365 p. su iliustr. (Liefuvos TSR Mokslų akad. Istorijos in-tas). 5.000 egz. Rb. 9,40.

Garunkštis, A. AR KITEJO ZEMYNAI? V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1959. 58 p. su iliustr. ir žemėl. 3.000 egz. Rb. 0,90.

TEISMAS SUSIDOROJO SU GRAIKIJOS PATRIOTAIŠ

Nepaisydama, kad Manolis Glezas visiškai nekaltas ir tai įtikinamai įrodyta teismo procese, nepaisydama pasaulinės visuomenės reikalavimų, Graikijos reakcija, sulaužiusi savo šalies įstatymus, susidorojo su Manoliu Glezu.

Atėnų karo tribunolas padarė nuosprendį, pagal kurį Manolis Glezas nuteistas 5 metams kalėjimo ir 4 me-

tams ištrėmimo koncentracijos stovykloje, o taip pat jam atimtos politinės teisės aštuoneriems metams.

Nepaisant to, kad neteisingas kaltinimas „šnipinėjimu“ sužlugdo, E. Vučas ir G. Trikalinas nuteisti kalėti iki gyvos galvos, A. Singelaris — 15 metų kalėjimo ir 5 metams ištrėmimo, atimant politines teises septyneriems metams,

A. Karkajanis — 11 metų kalėjimo ir 5 metams ištrėmimo, atimant politines teises 7 metams. K. Raguzeridis — 5 metams kalėjimo ir 4 metams ištrėmimo, atimant politines teises 5 metams, Marija Grigoriadu — vieneriems metams kalėjimo atimant politines teises 5 metams.

(TASS-ELTA).

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

Neišardoma tautų-brolių sąjunga

Liepos 14—23 d. d. Lenkijoje su draugišku atsakymu vizitu viešėjo Tarybų Sąjungos partinė-vyriausybė delegacija, vadovaujama draugo N. Chruščiovo. Lenkijos darbo žmonės visur sutiko tarybinius svečius labai nuoširdžiai ir šilčiau, išreiškdami siekimą ir toliau skirti visas jėgas neišardomai Tarybų Sąjungos — Lenkijos draugystei stiprinti.

Tarybų Sąjungos delegacijos narių ir Lenkijos vadovų derybų ir draugiškų pasikalbėjimų metu buvo aptartas svarbus klausimas, susijęs su tolesniu abiejų šalių broliško bendradarbiavimo plėtimu ir stiprinimu, o taip pat aktualios dabartinės tarptautinės padėties problemas. Liepos 22 d. pasirašytame bendrame Tarybų Sąjungos — Lenkijos pareiškime pabrėžiama, kad visais svarstytais klausimais pažiūros sutapo.

Derybų dalyviai nurodė, kad dabar svarbiausia kuo greičiausiai sudaryti taikos sutartį su Vokietija ir normalizuoti padėtį Vakarų Berlyne. Kartu jie pažymėjo, kad dėl Vakarų valstybių pozicijos užsienio reikalų ministrų Ženevos pasitarime iki šiol nepavyko susitarti šiais klausimais.

Tarybų Sąjungos — Lenkijos pareiškime sakoma, kad pagrindiniams daryties klausimams išspręsti svarbią reikšmę galėtų turėti vyriausybės vadovų pasitarimas. TSRS ir Lenkija vėl pritarė pasiūlymams sudaryti nepuolimo paktą su šalimis — Varšuvos sutarties dalyvėmis ir Siaurės Atlanto sąjungos nariais, sukurti Centrinėje Europoje branduolinio ir raketinio ginklo neturintį zoną, sudaryti Balkanų pusiasalyje beatomine zoną ir kitiems pasiūlymams, padedantiems stiprinti taiką.

Bendro Tarybų Sąjungos

— Lenkijos pareiškimo pabaigoje pabrėžiama, kad Tarybų Sąjungos delegacijos apsilankymas Lenkijoje padės toliau vystyti ir plėsti draugystę ir bendradarbiavimą tarp abiejų šalių, tarp visos socializmo stovyklos tautų ir padės stiprinti taiką visame pasaulyje.

TSRS, Lenkijos, visų socializmo stovyklos valstybių tautos, visa taikingoji žmonija iš visos širdies džiaugiasi puikiais Tarybų Sąjungos partinės-vyriausybė delegacijos vizito į Lenkiją rezultatais. „Šis vizitas, — rašo Lenkijos laikraštis „Tribuna Liudu“, — ilgai išliks visų lenkų atmintyje, o taip pat išreikš nekintamus draugystės jausmus, kurių kupina lenkų tauta šalies — didvyrio, pirmosios socialistinės valstybės ir ištikimo Lenkijos sąjungininko tautoms“.

S. Germanas

Sparnuotoji pagalba

ROKISKIS. (ELTA). Panevėžio tarybinio ūkio inžinieriaus Algirdo Vaičiškio sveikatos būklė kėlė visų Rokiškio tarprajoninės ligoninės gydytojų nerimą. Reikėjo skubios prityrusio specialisto paramos.

Po keliasdešimt minučių sanitarinis lėktuvas nusileido Rokiškyje, paėmė ligonį, o po pusantros valandos Algirdui Vaičiškiui sėkmingai buvo padaryta sudėtinga operacija Vilniaus I Tarybinėje ligoninėje.

— Daug jaudinančių padėkos žodžių Tarybų valdžiai, Komunistų partijai savo laikuose pareiškia paprasti darbo žmonės, — pasakoja Rokiškio tarprajoninės ligoninės vyr. gydytojo pavaduotoja Sofija Salagubaitė. — Ne vienas darbininkas, kolūkietis, prisiminęs vien tik aviacijos dėka išgelbėtą gyvybę, net ir paprastą keleivinį lėktuvą su šilta šypsena, o dažnai ir su džiaugsmo ašara palydi. Štai neseniai sparnuotoji pagalba grąžino gyvybę Juodupės vilnionių audinių fabriko darbininkei Stefai Grigorjevieni. Po operacijos ji ne-

Jakutijos deimantai

Rastas birželio mėnesį prie Mirno miesto didelis juvelirinis 37,35 karatų svorio deimantas ir pavadintas „septynmečio pirmagimių“ pasirodė ne vienintelis. Per pastarąsias dienas jis įsigijo „brolių“ — du dar didesnius deimantus. Vienas jų sveria 40,4, o kitas — 46,85 karato.

(TASS-ELTA).

Rasti X-XI amžių papuošalai

JONISKIS. (ELTA). „Per galės“ kolūkio traktorininkai Mykolas ir Juozas Beniušiai, ruošdami plėšininį lauką prie Daugelaičių ir Serekėlių kaimų ribos, išarė kažkokios terbos, padarytos ir beržo tošies, liekanas. Iš jos pabiro žvalvariniai daiktai: šešios apyrankės ir vienuolika antkaklių.

Siaulių istorinto-etnografinio muziejaus darbuoto-

jai, atvykę į radinio vietą ir apžiūrėję, nustatė, kad tiek apyrankės, tiek antkaklės — tipiški X—XI amžių papuošalai.

Serekėlių kaimo teritorijoje žmonės randa senų puodų šukių, monetų, apdegusių akmenų ir net kažkokių pamatų liekanų. Čia, matyt, yra buvusi senovės gyvenvietė.

Muziejaus darbuotojai toliau tiria lobio istoriją.

Kūrybinės lietuvių dailininkų kelionės

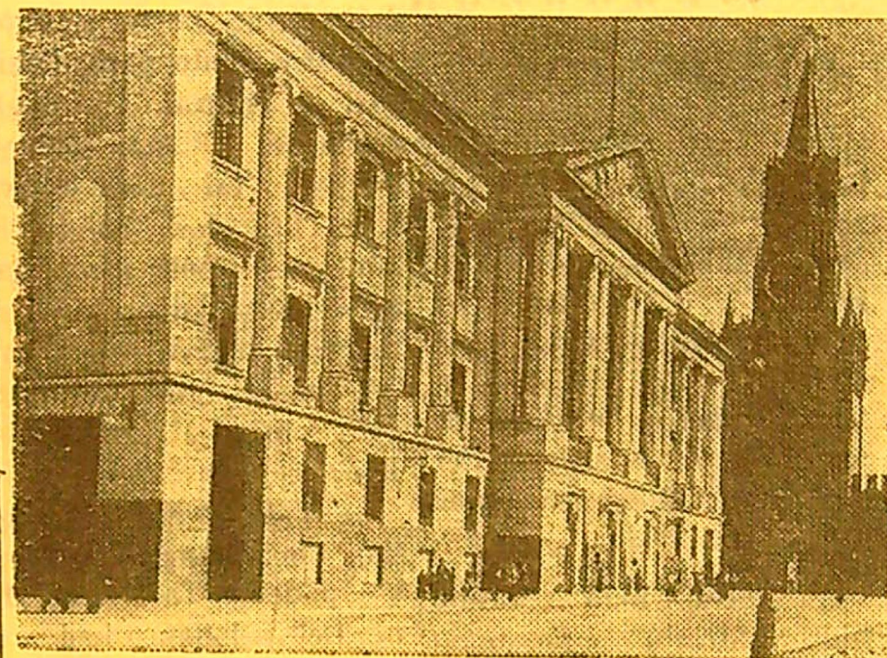
DAUG naujų įspūdžių gaus respublikos dailininkai savo kūrybinių kelionių metu. Vasarą jie nutarė aplankyti respublikos kolūkius, didžiulias statybas ir surinkti medžiagos naujiems kūriniams. Dailininkė B. Jacevičiūtė dirba Kėdainių rajono kolūkiuose. Ji ruošia eskizus ir piešinius iš so-

cialistinių žemdirbių gyvenimo. Kartu su vyresniais draugais — savo dėstytojaus Sakių rajono „Nemuno“ kolūkyje gyvena grupė Lietuvos TSR Valstybinio dai-

lės instituto studentų. Būsimieji tapytojai savo eskizuose vaizduoja kolūkinės gamybos pirmūnus. Labiausiai pavykusius darbus studentai-praktikantai nutarė palikti prisiminimui šios žemės ūkio artelės nariams.

Kai kurie dailininkai pabuvos užsienyje. Apie mėnesį Vengrijoje viešės I. Trečiokaitė-Zebenkienė. Po šią šalį dabar keliauja S. Džiaukštis. Grupė jaunųjų dailininkų — L. Barisaitė, M. Grigolaitė, N. Dūdienė vyks į Liaudies Lenkiją. A. Stasiulevičius aplankys Čekoslovakiją. TSRS Dailės akademijos narys-korespondentas profesorius J. Mikėnas numato pabuvoti Graikijoje.

Rudenį Lietuvos Dailininkų sąjunga surengs kūrybinių komandiruočių metu atliktų darbų apžiūrą.

MASKVA. Kremlius metu rugpiūčio mėnesį teatro pastatas. Čia vyks N. Granovskio nuotr. kino filmų apžiūra tarptautinio filmų festivalio (TASS).

Rugpiūčio 11 dieną kilnojamojo kino punktas Nr. 3 demonstruoja filmą

„Žydrioji strėlė“

(To paties pavadinimo B. Cernosvitovo apysakos motyvais).

Scenarijus B. Cernosvitovo (dalyvaujant V. Aleksiejevui).

Režisierius L. Estrinas. Nuotykių filmas iš tarybinių lakūnų ir poanideninių laivų jūreivių gyvenimo. Filmą pasakoja apie jų patriotizmą ir budrumą taikos metu.

A. Dovženkos vardo Kijevo kino studijos gamyba, 1958 m.

Nuotraukoje: kadrās iš kino filmo „Žydrioji strėlė“.

Redaktoriaus pavard. V. BARANOVSKIS

NAUJOS ŽEMĖS ŪKIO ŠAKOS

NEMENCINĖ. (ELTA). Ilgą laiką Anovilio tarybinio ūkio tvenkiniai nedavė pajamų. Bet štai šiemet į juos paleido 75 tūkstančius veidrodinių karpų mailių, gautų iš Baltarusijos žuvų ūkių. Zuvininkai, vadovaujami Kapitoliunos Zurikovos, išvalė tvenkinius, patręšė juos, pasėjo žolius. Respublikos Mokslų akademijos Biologijos instituto ichtiologai nustatė vandens sudėtį. Kad vanduo nesužydėtų, jų pasiūlymu, tvenkiniai buvo iškalkinti. Ir karpiai, reguliariai gaudami papildomo maisto, pradėjo sparčiai augti.

Neseniai žuvų augintojai atliko kontrolinę žvejybą. Vidutiniškai kiekviena žuvis sveria 270 gramų. Zuvininkai numato pasiekti, kad kiekvienas karpis svėrėtų pusę kilogramo. Tai reiškia, kad tarybinis ūkis

pristatys valstybei daugiau kaip 35 tonas žuvies, gaus papildomai 200 tūkstančių rublių pajamų.

Tvenkiniuose auginami vandens paukščiai. Tarybiniam ūkyje yra apie tūkstantį veislinių ančių. Čia jau realizuota valstybei 600 ančių. Per artimiausius pusantro mėnesio bus parduota dar 2300 jų. Pradėta organizuoti žąsų fermą. Įsigyta 200 žąsiukų. Pradėta organizuoti žąsides statyba. Tarybinis ūkis daugiau kaip dvigubai viršijo ančių kiaušinių surinkimo planą. Iš 800 ančių gauta 50 tūkstančių kiaušinių.

Sėkmingai išnaudojami vietiniai vandens baseinai žuvis ir vandens paukščiams veisti taip pat Verusavos, Glintišio tarybinuose ūkiuose, „Tėvynės“ kolūkyje.

Atominiai spinduliai konservuoja malstą

Čikagos universiteto kartus ilgiau. Šie spinduliai taip pat žymiai stabdo bulvių dygimą. Tuo būdu atominė energija labai pravers maisto pramonei.